

Sygn. akt II Cz 278/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

Sędziowie: SO Wojciech Borodziuk

SO Bogumił Goraj (spr)

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi ma czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. T. M. w sprawie egzekucyjnej KM 1540/13 z wniosku S. R.

przeciwko A. R.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużniczki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Szubinie V Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Nakle nad Notecią z dnia 24 lutego

2014r. sygn. akt V Co 9/14

postanawia:

1/ zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że opłatę egzekucyjną w sprawie KM 1540/13 Komornika Sądowego przy Sądzie

Rejonowym w S. T. M. ustalić na kwotę 4.500,00

zł (cztery tysiące pięćset złotych);

2/ nie obciążać wierzyciela kosztami postępowania skargowego i

zażaleniowego.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 278/14

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa dłużnika S. R. wniosła skargę na postanowienie o kosztach postępowania egzekucyjnego z dnia 23 sierpnia 2011 r. wydane w sprawie Km 1794/11 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. T. M.. Twierdziła, że komornik nieprawidłowo ustalił opłatę egzekucyjną, gdyż uznał, że wynosi ona 15% świadczenia egzekwowanego w sprawie. Skarżąca twierdziła, że skoro po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji sama

zapłaciła do rąk dłużnika egzekwowaną kwotę, to opłata egzekucyjna powinna wynosić 5%. Sąd Rejonowy w Szubinie V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Nakle nad Notecią postanowieniem z dnia 24 lutego 2014 r. oddalił skargę. Sąd Rejonowy ustalił, że po wszczęciu postępowania egzekucyjnego i zawiadomieniu o tym dłużnika, wpłacił on bezpośrednio wierzycielowi egzekwowaną kwotę, a komornik umorzył postępowanie na podstawie przepisu art. 825 pkt 1 k.p.c. Sąd Rejonowy powołując się na poglądy doktryny uznał, że do ustalenia opłaty egzekucyjnej ma zastosowanie przepis art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji. Dlatego skargę uznał za bezzasadną i ją oddalił.

Zażalenie na to postanowienie wniósł dłużnik, który zarzucił Sądowi I instancji błędną interpretację przepisu art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Dlatego wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez ustalenie, że opłata egzekucyjna wynosi 4.500,00 zł. W razie nieuwzględnienia tego wniosku domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione. Rację ma dłużnik, który twierdził, że komornik od wpłaty dokonanej bezpośrednio do rąk wierzyciela powinien pobrać opłatę w wysokości 5% wpłaconej kwoty. W uzasadnieniu uchwały z dnia 29 października 2009 r. wydanej w sprawie III CZP 82/09 Sąd Najwyższy powołał się na utrwalone stanowisko, iż opłatę w wysokości określonej w przepisie art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji pobiera się wyłącznie do świadczenia wyegzekwowanego, tj. świadczenia uzyskanego. Stanowisko, iż wysokość opłaty powinna być uzależniona od efektywności działań podjętych przez komornika konsekwentnie prezentuje zarówno Sąd Najwyższy, jak i Trybunał konstytucyjny (porównaj uzasadnienia uchwał z dnia 14 lipca 1998 r., III CZP 28/98, OSNC 1998, nr 12, poz. 202, z dnia 26 września 2000 r., III CZP 26/00, OSNC 2001, nr 4, poz. 54, z dnia 16 grudnia 2005 r., III CZP 115/05, OSNC 2006, nr 12, poz. 196, z dnia 16 października 2008 r., III CZP 90/08, OSNC 2009, nr 9, poz. 123, z dnia 12 lutego 2009 r., III CZP 142/08, OSNC 2009, nr 12, poz. 163; uzasadnienia postanowień z dnia 6 listopada 2003 r., III CZP 57/03, nie publ. i z dnia 14 lipca 2005 r., III CZP 42/05, "Biuletyn SN" 2005, nr 10, s. 14 oraz wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 maja 2005 r., P 6/04 (OTK-A Zb.Urz. 2005, nr 5, poz. 50) i z dnia 8 maja 2006 r., P 18/05 (OTK-A Zb.Urz. 2006, nr 5, poz. 63). W uchwale z dnia 12 lutego 2009 r., III CZP 142/08, Sąd Najwyższy podkreślił, że spełnienie świadczenia przez dłużnika bezpośrednio wierzycielowi w toku wszczętego wcześniej postępowania

egzekucyjnego oznacza, iż to nie działanie komornika doprowadziło do zaspokojenia wierzyciela, ponieważ stan taki został osiągnięty na skutek pozaegzekucyjnej czynności samego dłużnika. Stan zawisłości postępowania egzekucyjnego nie pozbawia bowiem dłużnika możliwości dokonywania czynności wywołujących skutki materialnoprawne, mających wpływ na bieg tego postępowania w wyniku wniosków wierzyciela. W przedmiotowej sprawie komornik nie wyegzekwował na rzecz wierzyciela żadnej kwoty. Wobec tego opłaty od kwoty wpłaconej bezpośrednio wierzycielowi powinna wynosić 5%.

Dlatego Sąd Okręgowy na podstawie przepisów art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie i opłatę egzekucyjną ustalił na kwotę 4.500,00 zł. Sąd na podstawie przepisu art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. nie obciążył wierzyciela kosztami postępowania skargowego i zażaleniowego, gdyż wierzyciel nie dał powodu do wniesienia skargi i nie kwestionował stanowiska dłużnika.